

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

3. An in aliquo casu sit eligibilis per Iubilæum Sacerdos non approbatus ab Episcopo, sed à Parocho? Et an Parochus possit suis subditis licentiam præbere, ut confiteatur cum Sacerdote approbato ab ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Ref. & in
tom. 6. tr. 1.
Ref. 24. §.
contra doctr.
& in aliis
vius annot.

det monitorium in eorum executionem, seu sub ten-
tura mandat seruari. Ita ille, quod mihi non placet.
Nam ex decreto Ss. D. N. Urbani VIII. dictæ declara-
tiones sacræ Congregationis faciunt fidem in iudicio
& extrâ, si in authentica forma, solito sigillo, & sub-
scriptione Eminentissimi Cardinalis Præfecti ac Se-
cretarij eiusdem Congregationis pro tempore existen-
tium munitæ fuerint, aliter minime. Verba autem de-
creti sunt hæc. Cùm ad notitiam huius sacræ Congre-
gationis peruenerit, quàm plures declarationes, de-
creta, seu decisiones sub nomine eiusdem sacræ Con-
gregationis absque illius autoritate impressas in li-
bris, seu aliis operibus circumferri & allegari, mul-
tasque ex declarationibus, decretis, seu decisionibus
iuxta contingentiam casuum, illorumque qualitates,
& circumstantias, à se diuersis temporibus factas, se-
cundùm ea, quæ propoiebantur, fuisse alteratas, im-
mutatas, diminutas, ac forsitan aliàs mentio S. Con-
gregationis nomine confectas, nullòque propterea au-
thentico sigillo munitas, illasque per Tribunalia tam
in Vrbe, quàm per orbem circumferri & allegari, con-
siderans eadem sacræ Congregatio Rituum, quantum
detrimenti recipi possit si aliqua fides illis adhibeatur
ex speciali Ss. D. N. Urbani VIII. iussu mandat, & præ-
cipit huiusmodi declarationibus, decretis, seu decisi-
onibus, tam impressis, quàm imprimendis, ac etiam ma-
nuscriptis nullam fidem in iudicio, vel extrâ esse adhi-
bendam, sed tantùm illis, quæ in authentica forma,
solito sigillo & subscriptione Eminen. Cardinalis Præ-
fecti ac Secretarij eiusdem Congregationis pro tem-
pore existentium munitæ fuerint. In quorum fidem hæc
propria manu subscripsimus, & sigilli proprii S. Ri-
tuum Congregationis impressione communiri ac ty-
pis mandari iussimus. Dat. Romæ die 11. Augusti 1612.
C. Episc. Port. Card. Pius locus † sigilli. Iul. Rispigloss.
Sect.

RESOL. II.

*An per Iubileum sit eligibilis in Confessarium Parochus,
qui renunciauit beneficium, vel ab ipso fuit priuatus?
Idem est, si per Bullam Cruciatæ dictus Parochus eli-
gatur.*

*Et inferitur, quod si Parochus beneficium amittit, vel il-
lud relinquit per ingressum Religionis; poterit eligi
virtute Iubilæi, quo penitenti conceditur facultas eli-
gendi in Confessorem Sacerdotem approbatum.*

*Etiamsque deducitur, quod Parochus poterit ei, qui antea
erat Parochus dare facultatem audiendi confessiones
in sua Parochia.*

*Et docetur Parochum adhuc habentem beneficium Cura-
ti, non solum esse eligibilem per Iubileum intra ean-
dem Diocesim, sed extra & vbiq; terrarum. Ex p. 5.
tr. 1. 2. Ref. 47.*

Quæ hic est
sup. in tr. 3.
Ref. 18. §.
pen. & me-
lius, & ma-
gis larè in
alia Ref.
eius aannot.

§. 1. **N**egatiuè respondeo cum DD. quos ego ipse
citaui in 1. part. tract. 11. resol. 8. loquens de
Bulla Cruciatæ, quibus nunc addo Fagundez præc. 2.
lib. 7. cap. 2. num. 38. Floronum de castibus reseru. part. 1.
cap. 4. §. 12. num. 7. & Barbosam de potest. Episcop. par. 2.
allegat. 25. num. 18. quia Concilium ad hoc vt Pa-
rochus reputetur idoneus ad confessiones, expressè re-
quirit vt beneficium actu habeat, vt patet ex illis ver-
bis, nisi aut parochiale beneficium habeat, & non addit
aut habuerit, ergo, &c. Et hanc opinionem ego teneo
tanquam probabiliorem, & ita hanc sententiam tenet
etiam Ludouicus de la Cruz in Bulla Cruc. disp. 2. cap. 2.
dub. 7. num. 10. qui tamen num. 4. meritò contrariam
sententiam probabilem vocat cum Villalobos, Ioanne
de la Cruz, & Rodriquez, quibus adde Trullench ubi
infra, num. 4. quia talis Parochus habebat approbationem
ab Ordinario, imò & ab ipso iure, sed per ablatio-

nem, vel amissionem etiam per litem beneficij paro-
chialis solum tollitur ei iurisdicctio, non verò appro-
batio: ergo manet eligibilis per Bullam. Consequen-
tia cum maiori & minori probatur, approbatio enim
non habet necessariam dependentiam & connexionem
cum parochiali illo beneficio: ergo non eo ipso quòd
aufertur beneficium, aufertur approbatio. Hinc an-
amittit, vel illud relinquit per ingressum Religionis,
poterit eligi virtute Iubilæi, quo penitenti conceditur
facultas eligendi in Confessorem Sacerdotem appro-
batum, quia non amittit simplicem approbationem, et
tamen posita Papa per speciale Iubilæi priuilegium ei
conferit iurisdictionem. Inferunt secundo quòd Pa-
rochus poterit ei, qui antea erat Parochus, dare faculta-
tem audiendi confessiones in sua Parochia, quia hoc
poterat ante Trident. concedere & simplici Sacerdoti.
Tridentinum verò solum addidit approbationem, quam
adhuc ille retinet: ergo, &c.

2. Sed quicquid sit de hoc, certum est Parochum
adhuc habentem beneficium Curati, non solum esse
eligibilem per Iubileum intra eandem Diocesim, sed
sed extra, & vbiq; terrarum, & ita contra
Layman lib. 5. tract. 6. cap. 11. num. 7. Floronum de cap-
reseru. part. 1. cap. 4. §. 12. num. 2. Homobonum in ex-
Eccles. part. 1. tract. 5. cap. 3. quest. 15. & Gutierrez lib. 2.
99. Canon. cap. 27. num. 21. docet Trullench in Bulla
Cruciatæ, lib. 1. §. 7. dub. 4. num. 3. Ioannes Valerius in
differ. vtr. fori. ver. absolutio. differ. 1. numero 16. Molfesius
in summa, tom. 1. tract. 7. cap. 1. §. numero 89. Fagundez
part. 2. lib. 7. cap. 2. numero 36. Suarez tom. 4. in 3. part.
disp. 28. sect. 4. num. 18. Henriquez lib. 3. de panis. cap. 6.
num. 8. in fine, & num. 7. initio. Toletus in summa, lib. 2.
cap. 13. num. 6. & alij. Et ratio est, quia huiusmodi
beneficiatus ex Concilio Tridentino nullam aliam ap-
probationem requirit, præterquam quòd Parochiale
beneficium habet, vt possit confessiones secularium
audire. Quo ergo fundamento addemus vltra benefi-
cium parochiale requiri etiam approbationem sui Epi-
scopi. Secundo probatur, quia, vt Suarez notat, Con-
cilium quoad hanc partem non tam conditius nouum,
quàm retinet antiquum, nam de iure antiquo quilibet
Parochus poterat eligi in Confessarium per quamcum-
que facultatem, & per delegationem & commissionem
propriarum ouium factam ab alijs Parochis; ergo de
modò poterit, cum idem ius omnino perseueret, nun-
quam enim recedendum est à iure antiquo propter
nouum, nisi quatenus id in eo exprimitur. Tertio pro-
batur, quia si extra diocesim non possit eligi, nec
etiam extra suam Parochiam intra eandem possit, cum
ex vi beneficij solum videatur approbatus pro sua Pa-
rochia, & nihilominus ex vi Concilij reputatur illa
approbatio sufficiens pro alijs Parochijs suæ Diocesis,
quia Minister publicus debet simpliciter reparari
sufficiens, vt ibi eligatur, ergo, &c.

RESOL. III.

*An in aliquo casu sit eligibilis per Iubileum Sacerdos non
approbatus ab Episcopo sed à Parocho?*

*Et an Parochus possit suis subditis licentiam præbere, vt
consecrantur cum Sacerdote approbato ab Episcopo al-
terius Diocesis, seclusa prohibitione proprii Ordinarij?*
Ex p. 5. tr. 12. Ref. 48.

§. 1. **Q**vamvis verum sit Parochi approbationem
alicuius Sacerdotis non esse sufficientem
quantumuis electus sanctæ vitæ & doctrine sit, vt
inter multos probat Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 28.
sect. 4. num. 5. Tamen Ludouicus de la Cruz in Bulla
Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 10. num. 1. censet satis probabile
posse

posse Parochum in nonnullis casibus, vt si nimium in Hebdomada sancta, vel tempore Iubilæi, in quo concurrunt plures confessiones, approbare Sacerdotem doctum, si non sit facilis recursus ad Episcopum longè distantem. Et ita hæc sententiam docuerunt olim duo lumina inelytæ Salmanticensis Academiæ, Mancius, & Gallus, quos citat & sequitur Henriquez libro 6. capite 6. numero 2. in glossa l. F. & G. rationes autem pro hac firmanda sententia recognoscendæ sunt penes de la Cruz ubi supra.

2. Notandum est vnum hic obiter, & perpetuò tenendum, posse parochum suis subditis licentiam præbere vt confiteantur cum Sacerdote approbato ab Episcopo alterius diocesis, seclusa prohibitione proprii Ordinarij, & ideo hac seclusa, quæ tamen adest in nostra Synodo, potest Parochus Panormitanus exponere ad confessiones audiendas in sua Parochia Sacerdotem Messanensem, v. g. approbatum ab Archiepiscopo Messanensi, vel ab alio Ansitite. Ita Agitius Trullench in Bulla Cruc. lib. 1. §. 7. dub. 3. num. 15. & alij, quos ego alibi citavi, quia talis Sacerdos ab aliquo Ordinario approbatus est capax iurisdictionis delegatæ, & ex alia parte Parochi, habet in regnum suum, quia ex parte ipsius Parochi per Tridentinum non est limitatum: sicut ergo ante Tridentinum poterat Parochus vices suas cuiuscunque Sacerdoti idoneo, cuiuscunque diocesis esset, committere, ita & nunc poterit cuiuscunque Sacerdoti cuiuscunque diocesis, approbato tamen ab Ordinario, committere, vt suo Parochi licentiam concedere, vt cum tali approbato confiteri possit. Vnde cum facultas hæc à Parochis à iure illata maneat, solumque ex parte personæ cui conceditur à Tridentino, sit modificata, nihilominus quod sit ab Ordinario approbata, & Concilium absolute & simpliciter sine restrictione aliqua loquatur, poterit Parochus cuiuslibet approbato cuiuscunque diocesis sit facultatem concedere vt suorum subditorum confessiones excipiat, ergo, &c.

RESOL. IV.

An per Iubilæum sit ubique eligibilis in Confessarium secularis, vel Regularis approbatus tantum limitate ad parvam oppidum vel quoad personas? Et quid, si ex defectu scientiæ sit approbatus pro supraddicta loco, & personis? Item si dicendum, si eligatur per Cruciatam. Ex part. 5. tract. 12. Ref. 49 aliàs 48.

De hac questione ego egi loquens de Bulla Cruc. in 1. p. tract. 11. * resol. 10. cum multis DD. quibus nunc addo Agidium Trullench in Bulla Cruc. lib. 1. §. 7. dub. 2. Ludovicum de la Cruz in Bulla Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 9. & Angelum Bossium de Iubilæo sect. 3. cap. 2. §. 10 vbi num. 245. iuncto num. 238. admittit absolute tanquam probabilem affirmatiuam sententiam circa præsentem questionem, quia verum est dicere talem Sacerdotem esse approbatum ab Ordinario, iuxta formam Concilij in d. cap. 15. sess. 23. vbi non exprimit necessarium esse, quod Sacerdos vt sit idoneus & eligibilis, sit approbatus absolute absque vlla limitatione, sed tantum requirit, quod sit approbatus ab eodem Episcopo, seu Ordinario, ergo vt prædicto modo possit eligi, sufficit etiam quod sit approbatus pro tali, vel talibus personis, versamur enim in materia fauorabili, ac proinde faciendâ est latior interpretatio seruatâ verborum proprietate.

2. Sed contraria sententia est probabilior. Dico igitur quod qui ex defectu scientiæ sunt approbati in

suo oppido, vel pro vno genere personarum, ad illis dumtaxat, & non ab aliis possunt eligi virtute Iubilæi, & ratio est, quia nequit virtute Iubilæi quis in Confessarium eligi, nisi sit ab Ordinario simpliciter approbatus; sed qui ad vnum genus personarum, id est, rusticorum, seu ad vnum oppidum, in quo nec contractus nec casus difficiles euenire solent, est tantum approbatus ex defectu scientiæ, non est simpliciter approbatus, imò potius reprobatus ad omnem alium locum, & ad omnes alias personas; igitur ab illis tantum est eligibilis virtute Bullæ. Secundo, approbatio non plus valet, quam pro illo, pro quo data est, ergo approbatus ad vnum tantum locum, & ad vnum dumtaxat genus personarum, maxime ex defectu scientiæ, non valet in Confessorem eligi, nisi ab illis personis, pro quibus data est illi talis approbatio. Ita Trullench, & Ludou. à Cruz ubi supra.

RESOL. V.

An Religiosus ab Episcopo approbatus sit eligibilis per Iubilæum, etiam si a suo Superiore & Prælato per sententiam priuatus sit, ne confessiones secularium audiat?

Et an sit probabile, etiam sine Bulla, valide posse prædictum Religiosum secularium confessiones audire, virtute approbationis, & iurisdictionis ab Ordinario concessæ; etiam si legitime non fuerit Ordinario presentatus, & per suum Superiorem per sententiam prohibitus? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 50. aliàs 49.

§. 1. Negatiuè respondet Io. de la Cruz de statu Relig. lib. 2. cap. 6. dub. 2. Rodriguez in addit. ad Bull. Cruc. §. 9. num. 7. & 8. & in qq. regular. tom. 1. q. 60. art. 2. cum alijs. Verum nouissime loquens de Bulla, quod idem est de Iubilæo, contrariam sententiam docet Trullench in Bulla Cruc. lib. 1. §. 7. dub. 6. num. 7. vbi sic ait: Existimo Confessores regulares ab Ordinario approbatos quoad seculares, siue per sententiam, siue per simplex mandatum à suis Superioribus prohibeantur, ne secularium confessiones audiant, posse per Bullam validè eligi. Imò teno probabile esse, etiam sine Bulla validè posse secularium confessiones audire virtute approbationis & iurisdictionis ab Ordinario concessæ, etiam si legitime non fuerit Ordinario presentatus, & per suum Superiorem per sententiam prohibitus. Ducor, quia sunt verè approbati, vt supponimus, & retinent adhuc iurisdictionem in seculares, quod probatur primo, quia iurisdictione non promanat à Prælato, sed ab Episcopo, & consensus Prælati non est conditio necessaria, vt confessio validè, sed tantum vt licitè fiat. Secundo, quia Syluester & Sorus supracitati tantum dicunt sic prohibitos peccare, & non posse audire confessiones secularium, non autem affirmant confessiones esse inuvalidas. Tertio probatur, cum habeant hanc approbationem secundum iuris communis dispositionem à Tridentino sess. 23. cap. 15. non est dicendum Regularium Prælatos habere circa illam potestatem, nisi à iure, vel ex privilegio eam habeant: at non constat eam habere ex iure, neque ex privilegio, aut motu proprio. Nam Constitutio Iulij II. data Romæ die 17. Ianuarij, anno 1555. quam citat Rodriguez, & Constitutio Gregor. XIII. die 3. Maij, anno 1575. solum volunt ne iurisdictione, quam Prælati Regularium habent, & possunt conferre in suos subditos, in eos deriuetur absque ipsorum Prælatorum licentia, non tamen dat facultatem vt possint approbatos ab Ordinario reprobare, & ab eis iurisdictionem, quam erga seculares habent, auferre, & quamvis hoc sit declaratum à Greg. XIII.

in Ref. not. præterea §. Tercia. & cursim in alia Ref. eius annot.

Sup. cont. èo in hac Ref. sup. in tr. 3. Ref. 22. §. 2. & vlt. in princ. & in to. 7. tr. 1. ex Ref. 12. leg. doct. §. 2.

N A
nia
IL. IV. V
ITI